

HALADÁS

VASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkeztőegység:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részvénytárs.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

A miniszter válasza.

Miskolcz, 1904. márczius 12.

(§§) A vasutasok küldöttségének azt ígérte a miniszter, hogy „*még többet fog beváltani, mint a mit kilátásba helyezett.*“

Szeretjük hinni, hogy ez a pár szó, mely a további gyűlésektől való tartózkodás tilalma mellett hangzott el, nem csupán frázis és üres ígértet hanem a megoldásra váró fontos kérdésben tett olyan nyilatkozat, a melynek komolyságában kételkedni nem lehet.

Aggályaink vannak azonban mégis.

Élénk emlékezetben áll még a vasutasok előtt *Láng* Lajos volt kereskedelemügyi miniszter által annak idején tett azon sok jó akaratról tanuskodó kijelentés, hogy aként fogja megoldani a vasutasok fizetésrendezését, *hogy meglesznek lepetve.*

Tény, a meglepetés bekövetkezett: *Láng* elment, a *vasutasok pedig ki-maradtak minden fizetésjavításból*, holott az állam összes más tisztviselői részesültek a rég várt pótlékban.

Hieronymit komoly és erős kezű embernek ismerjük, a ki nem tesz könnyelműen olyan kijelentéseket, a melyek beváltása egy s más tekintetben akadályokba ütközik, miért is nem tartózkodunk annak hangsúlyozásától, hogy erősen és férfiasan bizunk a miniszter férfias válaszában, de egyuttal előtérbe nyomulnak aggályaink is, melyek régen hányatott s jobb sorsra érdemes ügyünknek eddig minden fázisán végig vonultak.

S annyival inkább kellemetlenül érintenek ezek az aggályok, mert beszédében maga a miniszter tett — habár burkoltan — olyan kijelentést, mely méltán hat ránk lehangolóan.

A zavaros politikai viszonyokra hivatkozott, a melyek könnyörtelenül elseperhetik a legjobb ügyek harczosait is s a melyek halomra dönthetik a mostoha sorsra kárhozottatott vasuti alkalmazottak legszebb reményeit.

Adja az ég, hogy a józan megfontolás végre helyes mederbe terelje elsekélyesedett politikai életünket s így ideje és alkalma legyen derék miniszterünknek a megkezdett munka méltó befejezéséhez! . . .

A vasutas-mozgalom.

— Saját tudósítónktól. —

Márcz. 12

A nagy arányokat öltött és már ország-szerte általánossá vált vasutas mozgalomnak az elmúlt héten igen érdekes és fontos fázisai voltak, a melyekről tudósítónk alább a következőkben számol be:

Az országos bizottság

A mozgalmi bizottság kiküldöttei márcz. hó 6-án vasárnap délután 3 órakor nagy ér-

tekezletre gyűltek össze a keleti pályaudvar tanácstermében. Az értekezlet elnöke *Földessy Árpád*, a szombathelyi mozgalmi bizottság kiküldöttje volt.

Az elnökség megalakítása után *Breuer Ferencz* előadó ismertette az 1901. évi emlékirat kiegészítésül szolgáló ugynevezett pótemlékiratot. Először általánosságban ismertette, azután pedig részletesen magyarázta meg a pótemlékirat 26 pontját.

Ennek megtörténte után az elnök vita alá bocsátotta az emlékirat egyes pontjait.

A vita eredményeképen az egyes pontokat kevés kivétellel változtatás nélkül elfogadták.

Az értekezlet végül a bizottsági szervezet állandósítását mondta ki s megválasztotta a küldöttség tagjait, a kik a pótemlékiratot a kormány elé juttatják.

Az elnöknél

Az országos bizottságból kiküldött negyven tagu küldöttség márczius hó 7-én délután 4 órakor tisztelgett *Ludwigh Gyula* elnöknél.

A vasutasok kívánságát magában foglaló emlékiratot a küldöttség nevében *Chirke Vilmos* ellenőr adta át az elnöknek néhány szó kíséretében.

Ludwigh Gyula elnök azt mondta válaszában, hogy a vasutasok ügyének rendezése most már végleges megoldást fog

TÁRCZA.

Sajó partján.

*Szöke Sajó vize mellett
Gyolcsot mosnak, eregetnek
Az ónodi lányok . . .
Beh nótáznak, de kacagnak,
Kedve támad szint' a habnak
Ott maradni nálok.*

*Túl a Sajón, a határba',
Az aranyos luczernába'
Huszárokat láttak.
Hej, ha erre kerülnének . . .
Tejbe-vajba fürödnének,
Ahogy rájok várnak.*

*Ámde azok tovább mennek,
Porba tűnnek, porba vesznek
Mint a délibábok . . .
S az ég tudja okát annak.
Hogy csöndbe' már miért vannak
Az ónodi lányok.*

Putnoki Béla.

A művész.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —
Irtta: *Mihályfi József.*

— Jaques, tegyen még egy hasábot a tüzre. Ugy fázom . . . Olyan hideg, fagyasztó borzongás futkos tagjaimban, mintha már csak egy perez választana el a haláltól . . . Pedig én nem akarok még meghalni. Nem, nem! . . . Én tudom, érzem, hogy nemsokára ismét felgyógyulok s befejezhetem az én édes Francineom képét . . . Ah, oly hideg most ez a szoba. Tegyen kérem a lábomra is egy párnát. Ugy! Most már nem fázom olyan nagyon . . . Ah! ez a boldogító szerelem! Egészen új lelket önt belém s pezsgésbe hozza ereimben a vért . . . De miért huzódik el tőlem olyan messzire? Üljön ide az ágyam szélére és mulattasson valamivel.

— Miről tudnék én beszélni?

— Hát miről beszélhet a tanítvány mestérének? Ne legyen olyan hideg irányomban, hiszen látja, Jaques, én szeretem önt. Ügyességemnek, művészetemnek minden csepp atomját igyekezem önbe oltani; ön lesz örökösöm, művészetemnek egyedüli örököse. Még sem szeret? Ah, ugy fázom ettől a gondolattól s ugy égeti szívemet ez a hideg közönyösség. Ugy-e, hogy csalódtam? . . . No, jöjjön ide a szívemre és hazudtolja meg föltevésemet! . . .

A tanítvány fájdalmas szájalommal nézett

nyerni. Ami az ujabban fölmerült kívánságokat illeti, azokra nem nyilatkozhatik egyelőre, de kijelentheti, hogy minden méltányos kérést meleg rokonszenvvel fog támogatni a kereskedelmi miniszternél.

Az elnök válasza teljesen kielégítette a küldöttség tagjait s a beszédet lelkesen megéljenzették.

A miniszternél

A küldöttség ezután *Hieronymi* Károly kereskedelmi miniszterhez ment, a ki előtt *Földessy* Ödön tolmácsolta a vasutasok kérését, lendületes szavakkal mutatván rá a vasutasok helyzetére, mely immár elviselhetetlen.

Hieronymi mindenekelőtt arról biztosította a küldöttséget, hogy mindenkor elsőrendű feladatának fogja ösmerni a vasutasok helyzetén való javítást. A mi a most szóban levő kérdést illeti, arra nézve kijelentheti, hogy már a legközelebbi napokban, vagy legalább is hetekben, *megoldásra fog kerülni*. Ami az ujabban fölmerült kívánságot illeti, nevezetesen, hogy a fizetésrendezés 1903. január 1-ig visszaható erővel birjon és hogy az alapfizetés 800 forinttal kezdődjék, azt a legmelegebben fogja támogatni. Kije-

lenti azonban, hogy e két új kérdés fölvetése az ügy rendezését késlelteti, mert új tárgyalásokat kell kezdeni a pénzügyminiszterrel. Hónapokra terjedő késedelemről azért nincsen szó. Végül arra kérte a miniszter a vasutasokat, hogy miután ügyük elintézése immár a legjobb uton van, *mondjanak le arról, hogy továbbra is folyton gyülesezzenek*.

A miniszter válaszát nagy éljenzéssel fogadta a küldöttség, mely este 7 órakor számolt be a nagybizottságnak utja eredményéről. A beszámoló általános megnyugvást keltett.

A vasuti munkások.

Márczius hó 6-án a vasuti munkások is szervezkedő gyűlést tartottak Budapesten a Hermina kertben.

A gyűlést *Teszársz* Károly, a magyarországi szakszervezeti tanács elnöke vezette s részt vett azon *Bokányi* Dezső is, a ki hosszasan beszélt az egybegyűlt munkásoknak.

A gyűlés végül elfogadta *Teszársz* és *Bokányi* indítványát, mely szerint a szakszervezeti tanács mellé minden műhely egy megbízottat választ, akik együttesen fogják az országos értekezlet idejét meghatározni.

urának feldult vonásaira, aztán engedve óhajtanának, átölelte a lázas beteget, ki göresösen szoritotta magához s az ifju egy pár forró könnyet erzett homlokára hullani.

A művész eddig még sohasem emlegette tanítványához való viszonyát, — csak most először, lázas izgatottságában. Jaques halálával tartozik mesterének, *Letroise* Armandnak, mert hisz ő vette pártfogásába, mikor szülei halála után a legnagyobb nyomorba jutott. Felismerte benne a tehetséget s igyekezett azt tovább művelni, fejleszteni. Szeretnie kellett volna Jaquesnek azt az embert, ki atyja helyett második atyja, nevelője volt. Kezdetben szerette is, mikor műtermébe került, de nemsokára hatalmas válaszfal emelkedett mester és tanítvány között.

— Kedves Jaques, oly jól esik nekem, ha tudom, hogy van, aki szeret, csak a hü Francine és ön szeretnek engem igazán. Barátaim úgy sincsenek, mert amelyik annak mutatja is magát, a leghazugabb módra csalja meg a világot, engem és ámitja önmagát. Irigyeim ők s nem barátaim! Hiszen látja! Hát melyik látogatott meg, mióta ide vagyok kötve ehhez a kórógyhoz! Egy se jön, egy se! . . . Oh az a kedves leány . . . Mennyivel jobban erzem magam, ha ő reá gondolok! Oh a boldogító szerelem mindenható, üdvözítő! . . . Ej de mit is beszéllek ön előtt, hiszen aki nem volt szerelmes, az nem érti, hogy mi az. Ön nem látja

ott fenn a csillagok között fénylő glóriától körülvéve a kedves Francine képét! Mily nyájasan mosolyg felém! Ön nem látja, hogy most leszáll a mennyből, felém közeleg és ime, már itt van a karjaim között! . . .

És magához ölelte a lengő árnyképet, melyet feldult képzelete varázsolt szeméi elé.

— Szegény, jó uram, már ismét félrebeszél. . .

*

— Mester, ha megengedné, hogy magadra hagyjalak, most elmehetnék a műterembe a Francine kisasszony képét befejezni. Emlékezzél csak, tegnap azt mondtad, hogy reám bízod a befejezést, mely már ugyis csak pár ecsetvonásból áll s a mű be lesz tejezve.

— Jaques, ne szólíts oly hidegen, hiszen fiammá fogadtalak. Nevezd atyádnak.

— Atyám . . .

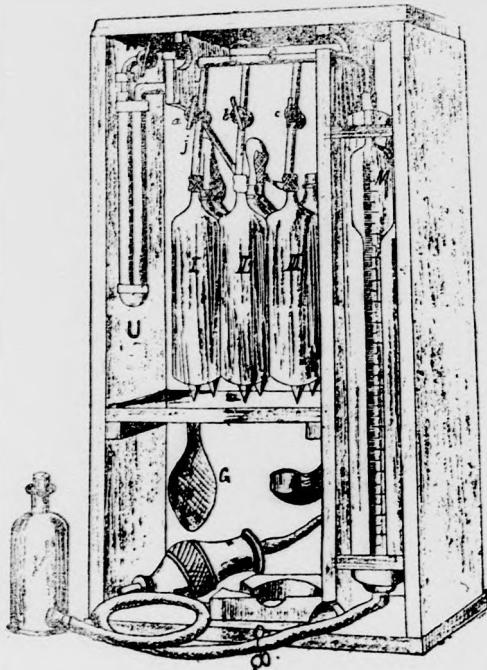
— Menj tehát. Hanem vigyázz rá, mert nem viselném el a szivemen, ha az én drága Francineom képe nem sikerülne. Óvatos légy a legutolsó vonásig. Ne úgy dolgozz, mintha mesterednek készítenéd, hanem mint atyádnak. Most menj.

S olyan rehezen, olyan kelletlenül ejtette ki e szavakat. Mikor kilépett is Jaques a szobából, utána akart kiáltani, hogy mégse menjen, de elhalt ajkán a szó. Aztán nem engedte lelkét nyugodni valami szörnyű aggodalom! Mi lesz akkor, ha Jaques vigyázatlanul elrontja kedvesének képét.

A füstgázelemezés.*)

Irta: Szász Géza mérnök.

II. Dr. Fischer elemzője

2-ik ábra.

*) A közlemény eleje a „Haladás” 2-dik számában jelent meg.

Az ifju kissé még heves természetű, egy elhamarkodott vonással tönkre tehetné mindazt, amit ő nagy reményű képére pazarolt teremtő lelkének égi szikrájából. Mi lenne akkor? Elveszne a fenséges gondolat, a költői eszme. Nevére halála után a feledés fátyola borulna, a miért nem hagyott a nemzeti művészet gyarapítására semmi maradandó becsű remekművet. Ő erősen hiszi, hogy ez lesz az a kép, mely hivatva van arra, hogy nevét a dicsőség fénylő glóriájával vegye körül s megszerezze neki halála után az elismerést, a halhatatlanság örökzöld baberkoszorúját. Igen, bizonyára ez lesz az a kép, mert hisz ebben igyekezett művésztének minden előkelőségét és az eszményi szépség legmagasztosabb harmóniáját egyesíteni. E fenséges kép eszméjében egygyéolvadt művészi hivatása és szerelme. Valóban ily dicső tényező remekművet hozhatnak létre. Oh mi lesz, ha ezt a képet Jaques tönkreteszi! . . .

Ő nem kezdheti újra, mert hiszen már homlokán ég a halál eljegyző csókja. Talán egy nap, egy óra vagy csak egy rövidke perc van még hátra életéből, melyhez pedig oly erősen ragaszkodik. Oh! csak annyi ideje maradna még, hogy kitudná javítani!

— Mennem kell! A hivatás parancsol! ez győzedelmeskedik a lenyűgöző betegségen. Megyek. Be kell fejeznem a képet! . . .

— Minden erejét összeszedte és felöltözkö-

A füstgáz bevezetésére szolgáló üvegeső a *H* háromágú csap mellett *U* alakú üvegesőhöz csatlakozik, mely a kormot és port fogja fel. Ennek folytatása a *C* capilláreső, melyből az I., II. és III. sz. elnyelőedényekhez az *a*, *b* és *c* csapokkal ellátott üvegesővek vezetnek. Aztán a capilláreső vízzel töltött hűtőhengerben álló *M* mérőedénnyel van összekötve. A mérőedény ugyancsak 100 egyenlő részre van osztva melyek közül 30 rész az alsó mérőesővekre esik. A mérőedény kaucsuktömítő segélyével a *V* vizespalaczkhoz csatlakozik. Az elnyelőedények jobb karjai függőlegesen álló üvegesővecskével vannak töltve, a baloldaliak pedig gummidugóval elzárva és *G* gummilabdával közösen összekötve. A labda az atmosphaerikus eleny feltartására szolgál.

Az első elnyelőedény káliummal, a második pyrogallussavas káliummal s a harmadik savanyú rézchlorürrel és rézbaátogvagdalekkel van töltve.

Legelőször az egyes elnyelőedények *j* jelű vízzel töltendők meg; aztán az *M* mérőedényt töltjük meg vízzel úgy, hogy *H* csapot nyitva, az *a*, *b* és *c* csapokat pedig zárva tartván, a *V* vizespalaczkot megfelelően emeljük. Majd a háromágú csapot elzárván, a vizespalaczkot súlyesztjük. Ha az *a* csapot most kinyitjuk, úgy

dőtt. Nagyon nehezére esett a menés, de a lelkesítő ezél vontá, ragadta magával s mindég gyorsabb és gyorsabb lépésekben haladt a szűk sikátoron műterme felé.

Az ajtót nyitva találta. Óvatosan lépett be. Meg akarta lepni Jaquest munkájában. Hasztalan volt vigyázata, tanítványát nem látta sehol. A meglepetés leleketztét elakasztotta.

Beljebb lépett. A műterem közepén egy állványon állott félig betakarva a Francine képe befejezetlenül, úgy, ahogy ő félben hagyta. Ajkán fagyos mosoly jelent meg s szíve titkos örömtől hevülve hangosan kezdett dobogni.

— Haha, nem mert hozzáfogni, a jó fiu! De vajlon hol lehet?

A műteremből nyiló alkoven felé sietett, zajtalanul lépdelve a puha, hangfogó szőnyegen. A nehéz drapériát félrehuzta és betekintett.

Hirtelen elfordította fejét, szeméit eltakarta, majd pedig fájdalmas jajgatással szívéhez kapott.

— Oh Francine, Jaques, hát így szerettek engem? — kiáltott és eszméletlenül hanyatlott végig a guirlandos szőnyegea.

— Meghalt! — hörögte Jaques és zokogva borult mesterére.

— Pszt! csendesesen, még el. Hallod, dobog a szíve . . . Szegény Armand! sóhajtott Francine és lehajolt hozzá, hogy bucsu csókját hidegülő ajkaira lehelje.

a mérőedényben sülyedő viz az I. elnyelőedényben levő folyadékot szívni kezdi; ha az a j jelet elérte, a csapot el kell zárni. Ha az összes elnyelő-edények ilyen módon meg vannak töltve és a bevezető csőben már a vizsgálható füstgáz van, akkor a V vizespalaczknak a szerkezet faburkolatának tetejére való tétele, valamint a H háromágúcsapnak oly módon történő elfordítása által, hogy annak hossz tengelyirányu furata a mérőedénynyel jön kapcsolatba; a levegő az utóbbiból kihajtatván, a háromágúcsap úgy állítandó, hogy annak furata a gázbeömlőt kösse össze a mérőcsővel. Ekkor a palaczkot sülyesztjük s a mérőcsőbe ezáltal gázt szívatunk be. Ezen gázt a háromágúcsap hossz tengelyirányu furatán addig bocsájtjuk esetről esetre ki, míg feltehetjük, hogy a füstgáz levegő hozzákeverése nélkül van a mérőcsőben jelen. Most a leolvasást végezzük. A burettát elzáró viz ekkor a nullponton legyen s a palaczk viztartalmának tükre a nullpont magasságában legyen.

A gáz szénsavtartalmának vizsgálásakor a füstgáz először is a víznek nyomásával az U alakú csőbe s az abban levő kálilugba az egyik korból a másikba nyomandó Mihelyt a záróviz a burettában közel 100 cm³ füstgázt hajtott ki, azt a G gummilabda segítségével újra a burettába visszanyomjuk, miközben arra kell ügyelni, hogy a reagens a j jegyen túl soha se emelkedjék. Erre újólag bocsájtjuk a füstgázt ugyanabba az elnyelőedénybe s aztán ismét visszanyomjuk azt a mérőburettába. Ha ezen játékot néhányszor ismételtük, akkor a kálilugot az elnyelőedényben ismét a j jelig állítjuk a fennemlített módon, s az a csapot elzárjuk. Most a V palaczkban a vízszint oly magasra emeljük, mint a mérőcsőben, aztán a leolvasást eszközöljük. Ennek megtörténtével ismét egy-két elnyeletést végzünk, mint fennebb s aztán újra leolvasunk. Ha az előbbi és ezen újabb leolvasás adatai egyeznek, azt látjuk bizonyítva, hogy a gáz összes szénsavtartalma el van nyelve. Ha az eredmények nem vágnak, akkor az elnyeletést folytatandó néhányszor, míg két egyforma leolvasást eszközölhetünk. Ekkor aztán már a füstgázban több szénsav nincs.

Ugyanígy folytatjuk a II., aztán a III. elnyelőedényben a kísérletet az élenytartalom és szénoxid (co) meghatározására. Az analysis befejezte után a mérőedényben maradt légenyt (N) a háromágúcsapon az ismert módon a szabadba hajtatjuk; aztán új 100 rész füstgázt szívatunk be s így a kísérletet állandóan eszközöljük.

(Vége köv.)

Hangverseny Zólyomban.

— Saját tudósítónktól. —

Márczius 12.

A „Haladás“ szerkesztősége által a Miskolczon létesítendő vasuti árvaház alapja javára Zólyomban e hó 5-én megtartott első hangverseny váraozáson felül jól sikerült, a mely siker első sorban *Oláh* Gábor állomási főnök, *Havas* Dávid fűtőházi főnök és *Jász* József mérnök odaadó, lelkes fáradozásának, másod sorban *Kún* Bertalan forgalmi főnöknek köszönhető, ki szintén közreműködött abban a tekintetben, hogy a hangverseny minél látogatottabb legyen.

A vasuti étterem pompás ünnepi diszt öltött. Zöld girlandok szegélyezték a falakat, közben jelző zászlók és tárcsák voltak elhelyezve, itt-ott egy egy mozdony-lámpa ontotta intenzív fényét. A pódium szintén zöld ágakkal volt diszítve, közben a magyar koronával, mely kellemes harmoniában olvadt össze a terem egész diszítésével.

Zólyom város társadalmának előkelő közönsége nagy számban jelent meg a hangversenyen, a mely kitüntető magatartása valóban a legnagyobb elismerést érdemli meg.

Ott voltak: Skrovina Mátyás polgármester, Martinovics István járásbíró, Göllner Frigyes és Koricsánszky József aljárásbírák, Strakoniczky Kálmán főszolgabíró, Bossányi István posta- és táv-főnök, Spilka Ferencz főjegyző, Terény Lajos Unio gyári főmérnök, Gaál Ferencz Unio vasgyári tiszt, Kovácsik Gyula városi tanácsnok, Petrikovits N. vasgyári hivatalnok, Beliczay Géza, Dr. Lénert Ferencz, stb., stb.

Pont kilencz órakor vette kezdetét a hangverseny, miután *Zsivkovits* Antal, a „Haladás“ felelős szerkesztője néhány rövid szóval vázolta a czélt, melynek érdekében a rendezőség sorompóba lépett.

Elsőnek *Sipos* Juliska kisasszony lépett az emelvényre s bámulatos otthonossággal adta elő Gabányinak „Asszony akarok lenni“ cz. magánjelenetét. A közönség lelkesen megtapsolta.

Zadubán Gyula és *Zadubán* Gyuláné művészi kettőse következett ezután; előbbi hegedűn, utóbbi pedig zongorán annyi közvetlenséget s oly ügyes technikát mutatott be, a mi valósággal meglepte a hallgatóságot.

Ezt követőleg ifj. Görgy László olvasta fel „Farsangi képek“ című humoros rajzát, melynek szellemes ötletei állandó derűtségben tartották a közönséget.

Tomaschoff Olga és Elza kisasszonyok jó iskolára valló készültséggel adtak elő három zongora számot, nekik is bőven kijutván a lelkes közönség elismerő tapsaiból.

Rotschild Margit kisasszony kellemes hanggal s ügyes pointirozással néhány dalt adott elő, a melyeket azonban az ujrázásokra meg kellett toldania. Az énekhez Jász József né szolgáltatta a diszkrét kíséretet.

Ezután Putnoki Béla szavalta el mély hatás mellett Farkas Imre „Fábián hadnagy“ című melodramáját, melyet zongorán Zadbán Gyuláné urnő kísért kiváló ügyességgel.

Mihalovits Szűcs Jenő három hatásos költeményét olvasta fel, melyeket alkalom adtán olvasó közönségünknek is be fogunk mutatni.

A műsort „Hol a férj“ című I felvonásos vigjáték fejezte be, a melynek szereplői közül különösen Szenes Juliska kisasszony tűnt ki egyszerű, keresetlen modorával. A többi szereplő, u. m. Várneki Géza, Nyéki Miklós és Auerswald Emil szintén legjobb igyekezettel hozzájárultak a kis vigjáték sikeréhez.

A műsor után vacsorához ült a közönség, majd pedig a zólyomi szép lányok és szép asszonyok öröme kezdetét vette a táncz, a melynek csak hajnali négy órakor lett vége.

A jelen volt hölgyek közül a következőket sikerült feljegyeznünk:

Asszonyok: Bogesich Jánosné, Burgettí Béláné (Szliács), Banéth Gyuláné, Balázs Gyuláné, Beliczay Gézáné, Bozsiczky Elemérné (Herecsény), Bossányi Istvánné, Dr. Csipkay Istvánné, Csomor Istvánné, Dajka Bertalanné, Droba Sándorné, Gaál Jenőné, Gerliczyné (Losonecz), Göllner Frigyesné, Felleki Pálné, Havas Dávidné, özv. Jakubovicsné, Jász Józsefné, Jeszenszky Károlyné, Jakab Emilné, Kun Bertalanné, Kollman Károlyné, Kovács Istvánné, Martinovics Istvánné, Márkus Bertalanné, Nickel Antalné, Oláh Gáborné, Pásztor Lajosné, Petrikovits N. é, Peleskey Jánosné özv. Rotschildné (Eger), Sárfi Józsefné, Szelényi Józsefné, Szenes Pálné, Stech Lajosné, Stadrucker Gyuláné, Stadrucker Gusztávné, Scholcz Róbertné, Schuster Kálmánné, Szentiványi Olivérné, Strakoniczky Kálmánné, dr. Tomaschoff Jakabné, Tóth Ferenczné, Spilka Ferenczné.

Leányok: Bossányi Margitka, Baicz k. a. (Körmöcz), Csipkay Mária, Dolezsál Adél, Droba Mariska, Folkusházy Margit, Illner Juliska, Jakubovics Laura, Kun Margit (Losonecz), Koczik Valéria, Koch Anna, Koch Ida, Koch Terike, Lizer Anna, Molnár Erzsike, Obertás Mariska, Pittler Lujza, Sarudy Gizella (Kozma), Stech Berta, Spiró Emma, Spiró Jolán, Szenes Ilonka, Szmolen Klotild, Stromph Flóra, Tomaschoff Malvin.

A minden tekintetben pompásan sikerült estély sokáig emlékezetében marad a zólyomiaknak. A hangverseny anyagilag is fényesen sikerült, amennyiben a befolyt tiszta jövedelem 500 koronát tesz ki.

HETI KRÓNIKA.

Hymusként zengjen ma krónikámnak hangja,
Volt — nincs ex-lex, megjött a béke galambja,
A szenvedély lángja utolsót lobogott,
Magyar a magyarral testvér-jobbót fogott.
Fátyolt a multakra . . . s a ki csak nem dőre,
Azt kívánja most már, haladjunk előre! . . .

Tíz emeletes ház nem ritka New-Yorkban,
„Felhőkaparónak“ csufolgatják ottan . . .
Nos, a „kaparókra“ gyászos idők járnak,
Omflanak, bomlanak, mint a kártya-várak . . .
Naphosszat sirnak most a felhő-családok
S a bőrzekén ezért száll is egy-két átok . . .

Elhatározta a pápa merész vágygyal,
Hogy végre kibékül az olasz kormányval.
Irták, ha megszűnnék az adáz perpatvar,
Czivilisztát kapna a szentséges udvar . . .
Leszavazták Piust mind a bibornokok,
Mondván, hogy hatalmuk úgy is vészben forog.

Róla is kell irni, különben megorrol,
Kérdi ön, hogy kiről, — hát a mikádóról.
Kilencszer étkezett egykor ő naponta
Ám, hogy az atyuska országára ronta.
Jó példával spórol, csak háromszor eszik,
De a mennyiséget éppen úgy felészik . . .

Nem messze esik az alma a fájától!
A Reichsrath erkölése fattyuhajtást ápol . . .
Apán is, fiun is ott lebeg az átok,
Bécsi egyetemen német s cseh diákok
Elpüfölték egymást, lyukas a fej-bőrük,
No, nem sok tudomány párolgott el tőlük . . .

Minap az Alföldet sorra látogatja
Egy svihák, mondván, hogy a király az atyja.
Rudolf herczeg, kinek családja holt hírért
Költötte, — ő volna s mert a magyar szivét
Ismeri: kölcsönt kért, lévén pénze kevés,
Lefogták s most vár rád: **fizetősrendezés.**

Passe partout.

Márczius 15.

Márczius 12

. . . Szabadság ünnepnapja, Márczius Idusa ünnepeljen téged most és mindörökké a hódoló Emlékezés! . . .

A te napod dicsőséges óráinak a sugarainál melengetjük fel a lelkünket, valahányszor a nemzeti csüggedés fagyos szele suhint végig rajtunk . . .

A te varázslatos nevedet vesszük ajkunkra, mint a sötétben ijedező gyermek az Isten nevét, valahányszor fekete lesz az égbolt nemzetünk fölött . . .

A te neved diadalmas harsogásával rohanunk ma is az ellenség parittyái elé és ha a vész elültén, békeességben multba révedez a lelkünk, ezer évünk minden dicsősége a te napodon, mint pryzmán keresztül még színesebben, ragyogóbban tündököl élénk! . . .

Évről évre eljősz hát közzénk te magasztos memento, hogy az ősök érnevének ápoljuk azokat a szent hagyományokat, miket e napon ötvenhat esztendővel ezelőtt a szabadság és testvériség isteni lázától kipirult márcziusi ifjak a pesti muzeum klasszikus oszlopai alatt örökségül hagytak minden magyar számára időtlen időkig! . . .

Ugy-e én édes véreim hivek is maradunk a nagy napok esküjéhez?! . . .

Szabadság ünnepnapja, Márczius Idusa ünnepeljen téged most és mindörökké a hódoló Emlékezés! . . .

P.

HIREK.

* **Hangverseny Ruttkán.** A „Haladás“ szerkesztősége a Miskolczon létesítendő vasuti árvaház alapja javára legközelebbi hangversenyét Ruttkán fogja megtartani és pedig előre láthatólag április hó 4-én. A buzgó rendezőség *Banovits* László segéd-titkár, a „Haladás“ egyik szerkesztőjének elnöklete alatt már megalakult s most a műsor összeállításán fáradozik. Reméljük, hogy a ruttkai hangverseny semmiben sem fog hátrább maradni a zólyominál s a szép sikerben — a rendezőség lelkiismeretes buzgókodásából ítélve — aincs is okunk kételkedni.

* **A Ksod mulat** A kassa-oderbergi vasut tisztviselői a vonalai mentén levő városok-

ban többször szoktak összejöveteleket tartani. Legutóbb a társaság mérnökei Iglón a vigadó kis termében gyültek össze baráti vacsorára, a mely igen kedélyesen zajlott le.

* **Halálos elgázolás.** E hó 5-én Miskolcz rendező pályaudvaron a tolató tartalék-mozdony a vágányok között ácsorgó *Simkó* Mihály és *Ungvári* János szertári munkásokat elütötte. Simkó a fején nyomban halált okozó súlyos sérüléseket szenvedett, míg a szerkocsi alá került Ungvári csodálatos lélekjelenlétének köszönheti megmenekülését. Ugyanis kétségbeesett helyzetében a mozdony és szerkocsi közötti vízvezető csőben megkapaszkodott s a lassu menetben levő mozdony így vonszolta magával pár lépésnyire. Mikor a mozdony megállott, Ungvári gyorsan kimászott a kocsik közül s a halál torkából megmenekedett ember ijedtségében vad futásnak eredt. — A miskolczi üzletvezetőség a vizgálatot megindította.

* **Motoros üzem a kassai közuti vasuton.** A kassai közuti vasut igazgatósága elhatározta, hogy a közlekedést, az eddigi lóvasut és gőzmozdonyok helyett, motorkocsikkal bonyolítja le. A motorkocsik rendszere eddig mindenfelé bevált. A külföldön a villamos közlekedéssel versenyez s minálunk is kitűnően bevált a Zsolna-Rajec és Arad-Ornádi vasutvonalon. A motorkocsik mintegy 10 méter hosszúak s körülbelül ötven személy befogadására képesek. A helyi forgalomban minden tíz perczen közlekednének, a vasuti indóháztól a csermelyvölgyi kioszkig s a személyszállítás forgalmát április hó 1-én nyitnák meg. A közuti vasut igazgatósága ezen elhatározását jóváhagyás végett közölte a kereskedelemügyi miniszteriummal, ahol a vasuti pálya megvizsgálása végett közigazgatási bejárást rendeltek el.

* **Vaggonhiány.** Az orosz vasuti miniszterium elrendelte, hogy az egész országban azonnal leltározassanak a meglévő kocsik és az eredményről — kategóriákba osztva — azonnal jelentés tétessék a kormánynak.

* **Dohányzasi tilalom** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur f. évi február hó 15-én 66137/903. szám alatt kelt leiratával elrendelte, hogy az összes állomási várótermekben és zárt váróhelyiségekben, továbbá ott, ahol két étterem van, azok egyikében dohányozni nem szabad, mire a közönség e helyiségekben kifüggesztendő hirdemény útján figyelmeztetendő. Elrendelte továbbá, hogy minden vonatonál, melyhez egynél több ugyanazon osztályu kocsik van besorozva, legalább egy I., egy II., illetve egy I. és II. osztályu szakakozokkal bíró kocsik s szükség-

hez képest egy III. osztályu kocsi a nem dohányzók részére tartandó fenn. Az ilyen kocsik s azoknak minden egyes szakasza feltűnő módon „Nem dohányzóknak“ feliratu jelzőtáblákkal látandók el. Ezeknek a kocsiknak még a folyosóin is tilos a dohányzás. Az előirt mennyiségben nem dohányzóknak fenntartott szakaszokat utközben még abban az esetben sem szabad dohányzó-szakaszokká átalakítani, ha a dohányzó-szakaszokban tulzsufolás áll be; ily esetben a dohányzók a nem dohányzó szakaszokban helyezendők el, hol azonban a dohányzástól tartózkodniok kell.

* **Vasuti konyhakocsik.** Az orosz hadügyminiszter ujabban huszonkét vasuti konyhakocsit építtetett, melyek a hosszú szibériai vasuton most kerültek forgalomba a katonáknak utazás közben való élelmezése céljából. A kocsik hossza tizenhat méter, szélessége három méter. Belsejében hétszáz ember számára meleg ételt előállító három tüzhely, a nyershus számára egy hűtőkamara, egy éléskamra és a szakácsok részére egy hálófülke van. Ezt a mozgó konyhát az elmúlt évben a kurski hadgyakorlatok alatt próbálták ki és kitűnően beváltak.

* **A francia vasutak allamosítása.** A francia államvasutak hálózata ez idő szerint csak 2.916 kilométert tesz ki. Az allamosítás hívei azon vannak, hogy az államvasuti hálózatot legalább két vasutal kibővítsék, nevezetesen az 5794 kilométernyi nyugati és 3.733 kilométernyi déli vasutal, melyek az államvasuthoz csatlakoznak. Rouvier francia pénzügyminiszter azonban határozottan ellene van az allamosítási akciónak. Az allamosítás ellenzői azt mondják, hogy a nagy francia magánvasutak jelenleg 1377 millió frankot jövedelmeznek; a kiadások 758 milliót tesznek ki s így a felesleg 619 millió frank, mely a kölcsönök kamatjaira stb. elegendő. Ha már most az állam átvenné a magánvasutakat, a parlament oly terheket rakna az államvasutakra (fizetésrendezés, munkaidőleszállítás stb.), melyek évente 510 millióba kerülnek. A 619 millió összegből tehát csak 109 millió maradna s így az 580 millió franknyi kamatköveteléssel szemben 417 millió frank hiány mutatkoznék, ami az adófitetőkterhelné.

* **Társasutazás a keletre.** Márczius 29-én indul Budapestről az a társas utazás, amelyet a Központi Menetjegy iroda rendez Konstantinápolyba (innét külön kirándulásokkal Izmidbe, Brussába és Smyrna-Efesosba), továbbá Palesztinába és Egyiptomba. A részvétel díja teljes ellátással, kalauzolással, belépődíjakkal, vagyis az összes költségekkel egyetemben a következő: Konstantinápoly mindvégig I. oszt. 375, II. oszt. 275 korona.

Konstantinápoly és Palesztina együtt: I. oszt. 1000, II. osztály 850 korona Ugyanez, az egyiptomi utazással bővítve: I. oszt. 1270, II. oszt. 990 korona.

* **Vasut az ég felé.** A montblanki időfigyelő és magnetikus állomás vezetője, dr. Vallot, a lyoni egyetem professzorával, Deperret-vel tervet dolgozott ki a Montblank-vasut megépítésére. A vasut nyomának megállapítását Saturnin-Fabre végezte, aki hosszas mérések után megállapította, hogy a vasut legalkalmasabb kiinduló pontja a szavjai Houches falu, amely 900 méter magasán fekszik a tenger színe felett. A vasut hossza 17.6 kilométer lesz. A vasutat természetesen fogaskerekűnek tervezik. A hajtóerőt az Arve folyó rohamos esésű vize adja. Az Arve folyó alkalmas helyén 45 méter esési magasság és 10 köbméter víztömeg bőven elég lesz a vasut hajtására, úgy, hogy a nyert erő egy része világitásra és fűtésre is fog szolgálni. A lokomotivokba építendő motorok 300–400 lóerejűek lesznek. Az áramvezetés drótok segítségével történik. A vasut emelkedését úgy tervezik, hogy az erős emelkedésű részek alagutakban legyenek. Így az utazó-közönséget megkímélik az erős emelkedésű részek látásának kellemetlen érzésétől. Az ut két óráig fog tartani és személyenkint 100 frankba kerül. Minden vonaton negyven utas foglalhat helyet. A pályát pedig úgy rendezik be, hogy egyszerre öt vonat (egy lokomotiv és két kocsi) mozoghatson le- és fölfelé. A Montblank-vasut állomásai a következők lesznek: Grossbéchar (2500 méter), ahonnan a chamounixi völgyet kitűnően be lehet látni Aiguille-Gouter (3800 m.), amelyről a biou-nassayi jégmezőket lehet közelről áttekinteni. Dome (4300 méter), ahol szkiállomást terveznek. Aux-Bosses (4360 méter), ahol a Vallot-féle tudományos célú obszervatórium van. Szép időben e helyről óriás perspektiva nyílik. A vasut innen mintegy 60 métert esik és eléri a végállomást, Petit-Rochers-Rouges-t. A pályának ez a része azért nevezetes, mert jégben ütött alagutban lesz. Ettől az állomástól a Montblank-csucsra egy 250 méter hosszú drótkötél-vasutat fognak építeni. Amint e rövid leírásból látható, a tervezőknek nagy nehézségeket kell legyőzniök, míg céljukat elérik, de a pénzügyi körök is oly érdeklődéssel vannak a vasut iránt, hogy kiépítése teljesen biztosítottnak látszik.

* **Mikor végződik az utazás?** Egy német ujság közli a következő érdekes esetet: Egy utas leszállván a pályaudvarról, a Perronon eleszott s nagyobb sérülést szenvedett. Kártérítés iránt beperelte a vasutat azon az alapon, hogy a balesetnek a vasut vétkes gondatlansága volt az oka, mert a vasut nem hintette be a Perron előterét homokkal, holott annak síkos volta a fagy miatt nyílt.

vánvaló volt. A német Reichsgericht a keresetet megítélte. Az indokolás kimondja, hogy az utasok abból a czélből, hogy a vonatokhoz jussanak, vagy azokból eltávozhassanak, nem járhatnak a maguk választotta utakon, hanem kénytelenek olyan utakat és létesítményeket használni, melyeket a vasut egyenesen ebből a czélből alkotott. Ebből önkényt következik, hogy a vállalkozó abbéli kötelezettsége, hogy az utast menetjegyéhez képest egyik helyről a másikra továbbítsa, nem fejeződött be abban a percben, midőn a vonat a rendeltetési állomásra beérkezik, hanem a vasut arról is köteles gondosni, hogy az utasok baj nélkül elhagyhassák a pályaudvart.

* **Gazdak, ha nagy termé hez akarnak jutni,** Mauthner-féle magvakat vessenek. Idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, Mauthner Ódön cs. és kir. udvari magkereskedése Budapesten, Rottenbiller utca 33, mindenkinek ingyen megküldi. A kitünően tisztított, legnagyobb csiraképességgel bíró, fajtiszta magvak ára alacsonyak. Különösen fölemlítendők az impregnált takarmányrépamagvak és a legnemesebb gabnafélék dus választéka.

Tarka élet.

A sánczok mögött

Altis ti vizsga van. A vért izzadó nobulók már befejezték írásbeli feladatukat és most a szóbeli vizsgára kerül a sor.

A téli reggel költös, lomha hangulata még ijesztőbbé teszi a esőndet, melyben a vizsga-biztos az első áldozatot felelésre hívja.

S. Mihály s. fékező remegő bokákkal áll meg a szigorú biztos ur előtt. Jámbor vonásai arra engednek következtetni, hogy az édes böleső-dal-alamikor Krivány-Gyevta táján zsongott a fülébe.

— No, S. Mihály — szól a vizsga-biztos — beszéljen csak nekem valamit II-ik József esászárról! . . .

A kérdezt óvatosan megindítja emlékező tehetségének a kerekeit és elkezd hadarni a feleletet, úgy ahogy ő azt a virágos nyelvű kézikönyvből tanulta:

— II József esászár mindjárt uralkodása kezdetén az alkotmány sánczai mögé bujt és . . . és . . .

It megáll.

A vizsga-biztos jól tudja azt, hogy a kevésbé dieszült emlékü esászár ilyenkor ritkán buvik elő a sánczok mögül, jóakarattalug kérdi tehát a felelőtől:

— Nos és mit csinált a esászár a sánczok mögött? . . .

A nagy nobuló zavartan hallgat

Egy szemfüles mozdonyvezető-tanoncz segíteni óhajtván a bajtárs kinszenvedésén, nemkülönben válogatott szavakkal oda süg neki:

— Kegyetlenül szorongatta a hazát! . . .

S. Mihály barátunk füle megrándul, az ábrázatjára derü és nyugalom költözik és egy kevés szóbiesaklással így válaszol be:

— Kegyetlenül szorongatta a hasát! . . .

IRODALOM.

Ködben Ez lesz a czime a „Haladás” regényének, melynek közlését már egyik legközelebbi számunkban meg fogjuk kezdeni. A rendkívül érdekesítő, részletekben bővelkedő regény a mai társadalomból közöl egy problémát, a melyet a szerző nagy bravurral fejteget a modern történet keretében. A regény szerzője *Irentruh*, a kinek ügyes tolla garanciát nyújt arra az olvasóknak, hogy a *Köd*-ben szórakoztató olvasmányt fognak kapni.

CSARNOK.

A megtérés.

Olasz novella.

Irta: **Matilde Serac.**

(Folytatás.)

Kinos szünet állt be. A párbeszéd, mely ismét a szenvedély utjára tért, elvesztette nyugodt, kellemes jellegét. Cesare megkísérelte tovább folytatni a beszélgetést gyermekéről, de ezt sem igen tehette, mert minden pillanatban, ha Paolót emlegette, kísértet gyanánt jelent meg előtte a fiatal anya alakja, a kit megcsalt. S tiszteletből ama nő iránt, kit már nem szeretett, gyöngédségből eme másik iránt, kit szeretett, nem ejthette ki neje nevét kedvese előtt. Hallgatott. Egyszerre Flavia fölállt, hozzásimult s gyöngéd szeretetének hizelgő hangján, mely Cesare szívében visszhangzott, megkérdezte:

— Miért nem hozod el a kis fiut hozzám?

Legelőször, mikor Flavia ezzel a különös kérdéssel előállott, Cesare élénken, csaknem felháborodva felelt:

— Az lehetetlen; ez örültség.

De Flavia nem vesztette el bátorságát. Valahányszor Cesare szerelemtől ittasan, boldogan tekintett szeméibe, Flavia mindannyiszor gyöngéd alázattal, esdő vágyakozással kérte őt, hogy hozza el fiacskáját. Cesare hiába hallgatott, hasztalan igyekezett a beszélgetést másra terelni. Flavia mindig vissza

tért e tárgyra s folyton könyörgött neki. Végre aztán Cesare, megboszankodva, hogy Flavia nem érzi és nem érti e szeszélyének gyöngédtelenségét, így felelt:

— A gyermek fölött anyja rendelkezik s ő bizonyára nem fogja hozzád küldeni, ezt megértheted.

Borzasztó jelenet követte e szavakat, melyben Flavia majd önmagát, majd Cesaret vádolta az átkos, bűnös szerelem miatt; sirt, kétségbe esett, kezeit tördelte, megátkozta örömtelen, sivár életét s a pillanatot, melyben Cesarevel találkozott. A férfinak kellett őt vigasztalnia, de a nő nem csillapult le s egyszerre szabad folyást engedett hosszú idő óta elfojtott fájdalmainak; felpanaszolta kétes helyzetét, kétségbeesve mondta el lelkiismeretfurdalásait, visszasírta a boldog, esendes családi élet örömeit, melyekről mind lemondott Cesare kedvéért. A férfiui magához ölelte őt, felszárította hulló könyeit, édes, gyöngéd szavakat suttogott fülébe, — mert érezte, hogy mind igaz, mit a nő zokogva szemére vet — aztán megsimogatta haját, mint valami beteg gyermekét, dédelgette, hogy elfeledtesse vele elkinzott lelke gyötrelmeit, s végül még azt is megígérte neki, hogy egyszer, nemsokára, el fogja hozni gyermekét.

— És itt hagyod nálam, egyedül, kedvesem?

— Itt hagyom, angyalom, csak ne sirj.

— Itt hagyod egy egész óráig?

— Igen, itt . . . tovább is, kedvesem.

— Oh, Cesare, én szép szerelmem! — mosolygott reá a nő, boldogan, hálásan.

*

— Paolo, — szól az atya s kezénél fogva előre huzta a fiut — ime, itt van az a szép hölgy, a ki látni kívánt téged.

A gyermek fölemelte mély, sötét szemeit Flaviára s elmosolyodott. A nő bámulva kulcsolta össze kezeit s esodálkozva kiáltott fel:

— Mily szép, mily nagyon szép!

S odasugta Cesare fülébe:

— Cesare, kérdezd meg, nem csókolna-e meg?

— Paolo, akarsz egy csókot adni ő nagyságának?

— Igen, — felelt a gyermek.

S gyöngéden, udvariasan megfogta Flavia szép, finom kezét s megsókolta.

— Mint egy valódi lovag: brávó Paolo! — szól atyja, örülve s büszkén, miközben Flavia szótlanul, merengve nézte a gyönyörű gyermeket.

— Fiacskám, itt akarsz maradni ő nagyságánál addig, míg én a szomszédból visszatérek?

— Hamar visszajössz papa?

— Hamar, kedvesem.

S minthogy a gyermek is jelen volt, nem mertek kezet fogni: csak szemeik villantak össze, mint két nyári napsugár. Flavia lehajolt, kézen fogta Paolót, bevezette a szalonba, a nyitott erkélyajtó mellé, melyen beömlött a fény, hogy jobban láthassa. A gyermek egyenesen állt olajzöld bársony ruhácskájában s kezében tartotta fővegét.

— Egészen olyan szemeid vannak, mint a papának — szól mintegy magában Flavia s gyöngéd szeretettel simogatta a gyermek kezét.

— Igen, de ajkaim egészen olyanok, mint a mamáé — szól a fiúcska bizonyos büszkeséggel.

— Nem szereted talán, hogy a papára hasonlítás? — s Flavia hangja egy kissé remegett.

— A papa szép: de a mama még szebb; hosszú, hosszú haja van s kis fehér kezei. Nem ismeri ön a mamát?

— . . . Nem.

— S miért nem ismeri?

— Nem tudom — felelt Flavia s lehajtott fejtét, míg szemei könnyekkel teltek meg.

(Vége köv.)

Innen-onnan.

Szállodában.

— Mi tetszik?

— Semmi.

— Hát akkor minek esengetett?

— Miért? Hát nem áll itt: „tessék esengetni”?

Fűszeresnél.

Fűszeres: Hát Mariska, milyen teát mérjek: zöldet e, vagy fehérét?

— Mindegy az kérem, szegény asszonyonéném ugyis vak mind a két szemére.

Siettetés

Nő: Nem szeretem, ha dohányzol, a doktor ur azt mondja, hogy a dohány lassan ölő mérreg!

Férj: Csak nem veszek be az ő kedvéért — arzenikumot?

Félreértés.

(A kis Rézike örömmel jön haza az iskolából): —
Mámelébu! Mámelébu! Kaptam edj ütüst!
— Nem adod ide mindjárt the toknos!

Habozás.

Biró: Hány éves kisasszony?
A kisasszony: Hallgat.
Biró: Figyelmeztetem kisasszony, hogy minél tovább hallgat, annál idősebb lesz.

Igaza van.

Detektív (egy rendőri felügyelet alatt állóhoz)
Na ugye meg akartunk szökni!
— Eszembe se nem vált!
— Hát akkor miért hagyta itt a várost?
— Nú, hát talán magammal vittem volna!

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Szótalány.

Éber. Sakál. Német. Duna. Ella.

Ezen szavak úgy állítandók össze, hogy kezdőbetűjük és végső betűjük felülről lefelé olvasva egy-egy férfinévet adjanak.

A talány minden megfejtője, ki pontos címét közli s csomagolási és pósta díj tejében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető. Megfejtési határidő márczius hó 25. A talány megfejtését márczius 27-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás“ 9-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Adalbert.

A 11 megfejtőnek, ki az 50 fillért beküldötte, a jutalomkönyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

K. Béla Losonez. A beküldött versek egyikét alkalomadtán közölni fogjuk.

R. Zoltán. B.-Gyarmat. A küldött talányokat sorrend szerint fel fogjuk használni.

Il na Annak a könyvnek a megjelenéséről nincs tudomásunk. Szíveskedjék valamelyik könyvkereskedő-hez fordulni.

L. F. Versekkel bőven el vagyunk látva s így ajánlatát nem fogadhatjuk el.

Eza sóhaja. A novella elég érdekes volna, de a kidolgozása igen gyarló. Nem közölhető.

Több levélre jövő számunkban válaszolunk.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal**

Előleges értesítés!

Értesítjük lapunk olvasó közönségét, hogy a

**Vasuti altiszti vizsgára
készülők kézikönyvét**

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján összeállítottuk és kiadjuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka már a legközelebbi hetekben elhagyja a sajtót!*

Ara 3 korona.

Miskolcz, 1904. márcz. 5-én.

A „HALADÁS“ szerkesztősége.

Előjegyzések és előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

K. RÁ CZ JENŐ

gyógyszerésznél

MISKOLCSON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszerertárában

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyemmel vannak ellátva.

Kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczkenőcs.** Számos hölgy általa jó hatását — szeplő-puháságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőktől kőse korrig megóvja, egy téglgy 1 kor. Hozzá **Iris balzsam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Venus arczpor**, fehér, rozsa és cserm színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
 - Pyrethro Salicyl szájessentia** nehány cseppel egyszeri szájjal kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desztilláltá teszi és fehérré alakítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a Litimó jó hatású **(Pyrethro) svelezi fog-csepp**, 1 üveg ára 50 fillér.
 - Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorrosióst megakadályozza, valamint egyéb fejbőrbetegségektől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
 - Rácz Jenő keleti „Balzsam hajuszpedróje”** soha meg nem múg nem arvasodó, zstimens balzsamokból készítve, igen kellemes illatú, minden hajuszszinhez alkalmazható, 1 kis doboz ára 30 fillér, 1 nagy doboz 50 fillér.
 - Cannabin** (tyukszembalzsam), biztos hatású és legkényvelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiírására, 1 üveg ára 70 fillér.
- Forgalomban van és közmegelegeléssel használják a
- Migrain**, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szaroló szer, Jasmín aether 1 üveg 30 fillér.
 - Fagyás ellen** Északi dr. Kapos fagykenőcs, 1 téglgy 1 korona. **Hajfestésre** Orfenin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.
- Égy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes ájgyezték utasításokkal megküldhetik. **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket, egy mennyiségig, mint minőségileg és olcsóságunkkal fölhalmozjuk; úgy, hogy általában hazai szerek gyáránt legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Kendelési cím: **K. Rácz Jenő** gyógyszerész Miskolcson.

Utánzásoktól tesszenek óvakodni.

Szelényi és Társa Miskolcson.